

Budapestre vonatkozó újságcikk

Osztályozás

312

Szerző: .....

Cím: *Az életuntak is a halál legolcsóbb módjait választják.*

Forrás: .....

Magyar Hírlap

Bp

(Hely)

1922. 10. 25.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Hely

Idő

"1922"

Személy

Helyszám

312.27

"1922"

Közp. nyomt. XX. cs.

Az életuntak is halál legolcsóbb módjait választják.

— A Magyar Hírlap tudósítójától. —

Szomorú statisztikai adatok fekszenek előttünk. Kemoly, sokat jelentő számok, beszédes bizonyítékai a jelenlegi sivar és vigasztalan gazdasági életnek, beszédes bizonyítékai annak, hogy a hovatovább mind türhetetlenebbé váló drágaság immár tömeges emberáldozatot is követel. Dolgos, munkás emberek életét, akik a mindennapi kenyérért folytatott küzdelemben összeroskadtak és saját kezükkel vetnek véget a kilátástalan harcban elfáradt életüknek. Amióta az öngyilkosságokról statisztikát vezetnek, statisztikai feljegyzések soha olyan szomorú perspektívát nem tártak az érdeklődő elé, mint azok az adatok, amelyek ennek az évnek az első kilenc hónapjáról szólnak.

Január elsejétől bezárólag október elsejéig csak Budapesten több mint 1200 ember (férfi és nő) akarta eldobni magát az életét és tulnyomó részüknek sikerült is tragikus tettét teljes eredménnyel végrehajtania. Több mint ezer öngyilkossági kísérlet végződött halállal az év első kilenc hónapjában, ami 82 százalékos aránynak felel meg, holott azelőtt az öngyilkosságoknak csak tiz-tizenöt százaléka végződött halállal. Az életuntaknak általában véve a fele férfi volt, a fele pedig nő. Az öngyilkosok, illetve életuntaknak kilencven százaléka 25—50 éves életkorban van.

Az öngyilkosságok oka csaknem kizárólag: a nyomor. Legfeljebb tíz százalékra tehető azoknak a száma, akik betegség miatt akartak meghalni. Meglepően nagy számban találkozunk az életuntak között morfinistákkal is. Vigasztalan helyzetük tudatában, szenvedélyükről lemondani nem tudván, a halálban keresnek gyógyulást.

Ami az öngyilkosságok módjait illeti, a régi költséges halálnemekkel már alig találkozunk. Az öngyilkosok legnagyobb része a középosztályból kerül ki, melynek nincs pénze revolverre, töltényre vagy drága mérgekre és így amidőn elérkezettnek látja azt a pszichológiai pillanatot, amikor véget akar vetni életének, egyszerűen leugrik valamelyik magasabb bérpalota legfelsőbb emeletéről vagy beledobja magát a Dunába. Ezek kétségtelenül biztosabb eredményre vezető módjai is a halálnak, de ez az oka annak, hogy az öngyilkosságok tulnyomó részben halállal végződnek. Az életuntak jelentékeny része a tisztviselő-osztályhoz tartozik. Nagyon sok a nyugdíjas is, míg munkás vagy iparos alig akad az öngyilkosok között. Naponta átlag hat-hét öngyilkosság történik, félő azonban, hogy mire a hideg napok beköszöntenek, az életuntak száma is növekedni fog.

Székesfővárosi hazinyomda 1922